

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Vydržte všechno trpělivě až do té doby, kdy přijde Pán.
Podívejte se na rolníka, jak čeká na drahocennou úrodu!“*

Jak 5, 7

Úvodní slovo

Tímto úvodníkem si, myslím, zneprá-
telím mužskou i ženskou část farnosti,
každou ovšem jinak. Chtěl bych se vyslovit
ve prospěch předvánočních úklidů (což je
zrada, milí muži), a chtěl bych také zásadně
promluvit k jejich průběhu (což je ovšem
drzost, milé ženy).

Kdo si neumí udělat pořádek v domě,
nemá ho většinou ani v sobě. Nechávám
na každém odpověď na otázku, co je
prvotní a co druhotné. Nicméně máme-li
svůj prostor zakrámovaný od sklepa až na
půdu, můžeme si pořídit sebeumělečtější
či sebedražší věc, jen jsme přidali na

hromadu další krám. Pokud ovšem umíme
dům vyklidit a zbavit se věcí už nepotřeb-
ných či nadbytečných, užasneme, jak naráz
vynikne to nové a vzácné. Takto uklízet
ovšem neznamená jen věci přerovnávat a
oprašovat, nýbrž skutečně odstranit vše, co
je nadbytečné.

No, a teď si dosadte místo slova dům
slovo nitro či duše, místo slova věc slovo
hodnota nebo dar, a máte o čem medítovat
až do Vánoc.

Kteréžto necht' jsou radostné a požeh-
nané!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- **Setkání farní rady** se uskuteční v pátek 17. prosince 2004 v 19.00 hodin na faře na Lidické 6
- **Ples!** Zapište si do svých diářů, že tradiční farní ples se koná **15. ledna 2005!** Bližší informace se včas dozvíte.
- **Kanalizační a vodovodní přípojka je již hotova**, veškeré faktury byly uhrazeny. Nyní budeme splácet půjčky v celkové výši 600.000,- Kč (z toho 500 tis. od Biskupství brněnského). Děkujeme za všechny vaše dary ve sbírkách i jednotlivě a prosíme o další přízeň zejména vždy první neděli v měsíci, kdy sbíráme na splátky dluhů.
- **Betlémské světlo** se bude rozdávat v neděli 19. prosince 2004 v katedrále na Petrově po mši svaté s předáním světla v 9.00 hodin
- **Nakladatelství Portál připravuje zpěvník křesťanských písniček Hosana 3**, tentokrát orientovaný na děti a dětské scholy (věk cca 6 – 10 let). Máte-li vhodné skladby, poskytněte je prosím k dispozici na adrese Portál, Klapkova 2, 182 00 Praha 8, nebo elektronicky jancarik@portal.cz do konce ledna 2005. Podmínkou je, že musí být znám autor textu i hudby.

• **Farní jarmark** – charitativní akce, jejíž úspěch závisí na nadšení a štědrosti zúčastněných, proběhne 19.12. od 14.30 hodin v Duchovním centru sv. Františka z Pauly na Vranově u Brně. Do „Farního jarmarku“ se může zapojit každý, kdo daruje nějaký vlastnoručně vyrobený předmět, např. vánoční ozdoby, pečivo či ruční práce všeho druhu, stejně jako ten, kdo si některý z nabízených výrobků koupí. V loňském roce se na této akci vybralo 20 800,- Kč, které byly zaslány na pomoc misiím v Indii. Rok předtím, v roce 2002 putoval finanční výtěžek zase na úhradu nákladů v projektu „Adopce na dálku“, v jehož rámci farnost pomáhá dvěma indickým dětem.

Katedrála sv. Petra a Pavla

program koncertů

- **18. 12. v 17.00 hod.** – III. Adventní koncert duchovní hudby; Zdislava Makariusová, Kristýna Taflířová, Barbara Chroboková a Veronika Skácelová – varhany, *vstupné dobrovolné*
- **21. 12. v 9.00 hod.** – Mše svatá s předáním Betlémského světla
- **30. 11., 7., 14. a 21. 12.** – se konají Adventní folkové koncerty v kryptě katedrály, začátek koncertů je v 19.00 hod.

Předprodej vstupenek KIC Běhounská 16, Kudrna a Donum Petrov 9

Duchovní obnova

u Kmocháčka v Českých Budějovicích

PÁTEK 26.11.

... vše začíná bouračkou na křižovatce, v kolejišti stojí dvě auta, řada tramvají, které nejedou, a lidé, kteří vybíhají směr město. Do odjezdu vlaku zbývá půl hodiny.

Nedám se zviklat, nastupuji do první šaliny a za chvíli již jedu. O deset minut později se prodírám davem na hlavním nádraží a v duchu si říkám: „Dnes se snad stěhují národy.“

V hale nalézám Okapa s Hyňálem, ale kde jsou ostatní?!?

Rozdělujeme se, jdu stát frontu na lístky. Náš rychlík nějak rychle stoupá vzhůru v pořadí na informační tabuli. Po několika minutách přichází David s konečným počtem lidí.

Lístky jsou koupeny a my usedáme do vagonu. Oddechuji si, když dosedám na volné místečko naproti Jarmilce. Čeká nás čtyřhodinová jízda do Jižních Čech s cílovou zastávkou České Budějovice. Slunce zapadá a venku houstne tma. Dlouhá cesta je krácena rozhovorem, spánkem nebo vykukováním z okna.

„Dábelsky“ rychlá jízda končí a za úplné tmy vystupujeme. Na peróně nás čeká kamarád Kmocháček, s radostí se s ním vítáme. Rozhodujeme se pro noční pochod přes historický střed města k salesiánskému středisku. Procházíme náměstím

rovným jako stůl, téměř každý dům má podloubí a v nich skryté obchůdky, nad Vltavou nás převádí různě široké mosty a mostky. Přicházíme k sídlišti, v němž stojí kostel z první poloviny dvacátého století a přiléhá budova salesiánského střediska. Vcházíme, kromě nás tu mají duchovní obnovu i ministranti, seznamujeme se s místním salesiánem (ostatní jsou v terénu). Po večeri a domluvě, jak uspořádat zítřek, uléháme k spánku.

SOBOTA 27.11.

Ráno o půl osmé se scházíme v kostele sv. Mikuláše na mši svatou. Brrr, pět stupňů nad nulou, naštěstí jsme se dobře oblékli. Po dobré snídani se přemísťujeme do přílehlé místnosti, kde vytváříme pomyslný kruh kolem kulatého stolu. Kmocháček si pro nás připravil duchovní obnovu na téma „modlitba“. Čerpal z knížky Anselma Grúna a po teoretické části došlo i na diskusi kolem střelné modlitby a přístupu k modlitbě. Obsah přednášky jsme dostali spolu s odkazy souvisejících úryvků z Písma svatého a každý si mohl pročíst a promyslet jednotlivé pasáže ve společnosti ostatních, anebo mohl zajít do chrámu a přímo naplnit to, co právě načerpal. Jen podotýkám, že jsme zachovali silencium (setrvali jsme v tichosti a usebrání), což považuji za úspěch.

Duchovní dopoledne jsem završila vědomím, že „se mám na koho s důvěrou obrátit, jsme spolu.“ Víc toho k obnově nenapíšu, protože se dostávám na hranici,

kde už se musí zažít a kde psaní nevystihuje to, co je uvnitř . . .

Jelikož správná duchovní obnova musí být vedena ve zdravém duchu, po obídku vyrážíme do lesa na procházku – opět rovina, rovina, rovina. Při takovém rovinném pochodování se docela dobře vypraví – tak tedy řešíme, co jsme ještě neřešili.

Část lidiček se rozhodla pro návrat, aby zajistila několik neodkladných záležitostí, například zdobení perníčků. Vyzvedáváme batohy a přes uličky Českých Budějovic kráčíme k vlaku. Hynek znenadání povídá: „Navštívit Budějovice a nezajít na Budvar, to je skoro hřích.“ Se souhlasným přitakáním vcházíme do restaurace s příjemným názvem „Vatikán“. Někteří si dali již zmíněné pivko, jiní čaj, ale nejlépe na tom byli ti, co si objednali „palačinky Vatikán“ (mňam). Loučíme se s Ještěrkou, Jendou, Kengi, Okapem a Hyňálem. Nyní již jen ve čtyřech procházíme ztemnělým večerem před první nedělí adventní . . .

Procházeli jsme novějšími, ale i historickými uličkami a parčíky. Kmocháček nás upozornil na pozoruhodný kostel Panny Marie, který byl schovaný mezi domy. V jeho útrokách jsme objevili překnou osvětlenou jeskyňku se sochou modlící se Panny Marie. Atmosféra tohoto kostela byla umocněna tím, že v kostele bylo šero a shůry od varhan se nesla pěkná melodie.

Dále jsme měli možnost obdivovat i katedrálu, kde jsme vyslechli zajímavé kázání pana biskupa.

Na náměstí již stál velký vánoční stromek ozdobený rozsvícenými různobarevnými světélky. Poté, co jsme se pokochali večerními historickými Českými Budějovicemi, jsme se vypravili zpět na naši základnu a cestou jsme navštívili teologickou fakultu, kde Kmocháček studuje. Večer jsme strávili společně s místním otcem Petrem a několika studenty při modlitbě breviáře a pak jsme se zúčastnili svěcení adventního věnce. Pro rozptýlení jsme si ještě zahráli kulečnick, šipky a kalčo. Dobře jsme se pobavili a hodně nasmáli.

NEDĚLE 28.11.

Neděli jsme zahájili mší svatou v lidmi zaplněném a sluncem prosvíceném, zajímavě architektonicky řešeném salesiánském kostele.

Potom jsme se vydali společně s Michalem Svobodou na návštěvu do Kmocháčkova a Michalova „domova“. V salesiánské komunitě nás vlídně přijali, vyprávěli nám o svém současném životě, o komunitě, oratoři, akcích. Po chutném obědě a příjemně stráveném čase v komunitě jsme se rozloučili a vydali na cestu domů.

Tento víkend byl opravdu moc krásný! Ti z vás, co zaváhali a nejeli, o hodně přišli!

Monika a Jarmilka

Přípojky pro kostel

sbírka

Chci připojit několik poznámek a apel ke stavbě, která letos proběhla. Jde o vodovodní a kanalizační přípojky, o kterých již byla řeč v jednom z předchozích čísel Tomáška. Přestože se vybírají prostředky při sbírkách na opravu kostela, jde spíše o investici. Tato akce sestává ze dvou etap. První etapou jsou právě vybudované přípojky. Druhou etapou je vybudování sociálního zázemí v prostorách kostela u bočního vchodu. Osobně jsem přesvědčen, že podobné zázemí by mělo být v dnešní době samozřejmostí, a to nejen ve vztahu k počtu návštěvníků. Celý postup prací je vázán na finanční prostředky (jak jinak). O zahájení druhé etapy je možné uvažovat až v okamžiku, kdy bude uhrazena etapa první. Jak bylo dříve zmíněno, polovina nákladů první etapy byla kryta půjčkou, na kterou se vybírá první neděle v měsíci. Pokud budou sbírky v obvyklé výši, na splacení půjčky budeme vybírat cca 1 rok. Pokud bychom však první neděle v měsíci od svého „já“ dokázali odloučit částku dvakrát větší než jsme zvyklí v neděle do košíčku dávat, půjčka by mohla být během prvního pololetí příštího roku splacena a mohlo by se začít s etapou druhou a celou akci dokončit dříve. Můžeme zvážit, zda by podobný přístup byl možný.

Všechny dary, které poskytnete jsou v dobrých rukou. Náš duchovní správce

je schopný nejen v duchovní oblasti a ujišťuji i vás, kdo ho snad blíže neznáte, že je neobyčejně schopný i organizačně a lidsky pohotový. Všechny farní i ekonomické rady jsou perfektně připraveny a jednání probíhají v operativním duchu, za něž by se nemusela stydět žádná renomovaná firma. Také pro jednání s úřady budeme těžko hledat vhodnějšího kandidáta. V tomto smyslu je to pro naši farnost dar, kterého si já nesmírně vážím.

A když mám tužku v ruce, chci posledním odstavcem pozvat ke společným akcím i takzvanou „mlčící“ část farnosti. Příležitosti jsou pestré – plesy, brigády, úklidy, poutě, koncerty, výlety, chrámový sbor, farní charita, modlitební akce a jiné. Poznáte při těchto akcích nové lidi, farníky a mnohdy i nefarníky. Ochuzujete se o řadu mimořádných zážitků a o přátelství řady senzačních osobností, které v naší farnosti bezpochyby jsou. Jiné pak můžete obohatit o vaše dobré vlastnosti a třeba i nové nápady a impulzy, které budou přivítány s radostí.

Petr Hanák

Co mě potěšilo?

Už i v Brně existuje obchůdek *Fair Trade!* Kde? Na Panské ulici 9. Nevíte, co Fair Trade znamená? Přeloženo do češtiny férový či spravedlivý obchod. Řeknete si, že se zase jedná o peníze, mamon, a o tom raději slyšet nechceme.

Jedná se sice o obchod, ale na zcela jiných principech. U výrobků, které se způsobem Fair Trade prodávají, jsou sjednány ceny tak, že podporují chudé farmáře ze zemí Asie, Afriky a Latinské Ameriky. Za běžných podmínek by za své zboží dostali od gigantických obchodních firem dostali jen zlomek ceny, a tak by třeba nemohli poslat své děti do škol nebo by neměli na zdravotní péči či pitnou vodu.

Mne nadchla myšlenka, že tímto způsobem je možné farmáře z chudých zemí přímo podpořit. Všechny principy Fair Trade v těchto řádcích nechci vysvětlovat, protože je možné si o nich přečíst buď na letáčcích v obchůdku nebo, máte-li možnost, přímo na internetové adrese (www.fairtrade.cz).

Mnozí z vás asi víte, že tyto obchůdky existují ve vyspělých zemích západní Evropy, např. ve Vídni jich najdete třeba šest. Ale jsem ráda, že jedna z těchto „vlastovek“ zalétla i do Brna. Líbí se mi hlavně, že se našlo pár mladých dobrovolníků, kteří se o to ve svém volném čase postarali. Jejich obětavost a nadšení můžete spatřit na vlastní oči třeba i na besedách, které pro brněnskou veřejnost pravidelně pořádají. Co vy na to?

– VH –

Mikuláš

Do kostela jsem přišla dřív, protože jsme nacvičovali scénku. Mimo nás tam nacvičovaly i malý děcka včetně Pučmelouna. Hrály Broučky. Toto divadlo hráli předemší rodičům a potom nacvičovali s Chicken písničky, které se budou zpívat. Mezitím jsem se převlékla do kostýmu. Hrála jsem spolu s Francem (Kakaduem), Šimonem, Gonzálem a Jonášem. Musím připomenout ještě jméno našeho zvukaře Matesa. Chvilku jsme nacvičovali. Když začala mše, stoupli jsme si dozadu v kostele. Lidi na nás divně pokukovali, protože jsme byli oblečení jako Římané. Měli jsme na sobě „pyžamo“, plášť a sandále. Byla nám tedy hrozná zima.

Musím se přiznat, že jsem se na mši moc nesoustředila. Spíš jsem si opakovala scénář. Pak nastalo přijímání a my jsme měli jít hrát. Byla jsem docela nervozní.

Probíhalo to úplně v pohodě. Dokonce jsem nic nezvorala. Myslím si, že se to divákům líbilo. Když jsme skončili, přišla ta pravá chvíle, aby přišel Mikuláš. A opravdu tam byl i se spoustou andělů. Pronesl pár slov a pak k němu postupně začaly chodit děti, aby si vzaly balíček s perníčkama. Když už všichni měli dáreček, Mikuláš odešel. Pan kaplan dokončil mši a lidi postupně s úsměvem odcházeli.

Kithy

Slovo nemocným

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám.“

Jan 14,27

Ze životopisů svatých víme, že někteří z nich dospěli k hluboké víře a ke změně svého života v době nemoci, která byla velmi těžká a dlouhá. Oni měli v té době čas přemýšlet o všem, co v životě dosud prožili a měli dobrou vůli poznat cestu, po které mají dál ve svém životě jít, a rozhodli se toto poznání uskutečnit. S Boží pomocí se jim to podařilo. Takovým způsobem změnil svůj život třeba sv. Ignác z Loyoly, který byl jako voják raněn a dlouhou dobu se ze svého zranění zotavoval. V té době četl jak Písmo svaté, tak i životopisy světců, a stále víc si uvědomoval, že jeho dosavadní život mu nepřinášel tu skutečnou spokojenost a naplnění, po kterých toužil, a proto se rozhodl svůj život změnit podle vzoru světců, o kterých četl. Stal se z něj jeden z největších světců, který spolu s několika muži, kteří stejně jako on nebyli spokojeni se svým životem, založil společenství lidí, které už řadu století ovlivňuje duchovní život mnoha lidí.

I v našem životě může být nemoc důvodem změny celého našeho dosavadního života, protože si v jejím průběhu můžeme uvědomovat různé nedostatky dosavadního způsobu života, které se mohou vztahovat k našemu duchovnímu životu, k našemu poměru vzhledem k lidem kolem

nás, můžeme si uvědomit svoji netrpělivost a podrážděnost ve vztahu k lidem kolem nás, nedostatek pochopení pro jejich problémy a starosti, přílišné soustředění se jen na svoji osobu, můžeme si plně uvědomit svoji závislost na pomoci jiných lidí, a to nás může vést k rozhodnutí pomáhat jiným lidem, když k tomu máme možnosti a příležitosti.

My si také v době nemoci můžeme uvědomit, že i když trávíme řadu hodin pouze sami, bez společnosti druhých lidí, že nejsme osamocení, že Bůh je stále s námi, ví o všem, co prožíváme, a chce a může nám dát to, co potřebujeme. Když vidíme úsilí lékařů, kteří se snaží, aby nám vrátili zdraví, ale nevidíme žádné pozitivní výsledky, poznáváme, že všechno záleží na Boží vůli a Boží dobrotě a že i když v současné době nechápeme smysl všeho, co prožíváme a co je pro nás těžké, pochopíme to s odstupem času a přesvědčíme se, že všechno mělo smysl a účel.

Když budeme prosit o pomoc, dá nám Bůh dost sil, abychom nepropadali marnomyslnosti a zoufalství, ale v plné důvěře prožívali i těžké chvíle svého života. S Boží pomocí jsme schopní prožívat svůj život tak, aby nám v něm nic neuškodilo, ale všechno aby nás stále víc přivádělo k Bohu.

o. Josef Šik

Z Farní charity

VÁNOČNÍ NADÍLKA OSAMĚLÝM SENIORŮM

Končí advent a Vánoce jsou přede dveřmi. Jako každoročně i letos bude farní charita před Vánocemi připravovat nadílku našim osamělým seniorům. Prosíme, abyste nám i letos pomohli a přinesli podle svých možností cukroví a ovoce, případně ořechy. Nadílky budeme skládat a balit ve středu 22. prosince po ranní mši svaté. Prosíme, abyste svoje příspěvky do nadílek přinesli do sakristie během neděle (19. 12.) nebo v pondělí (20. 12.) či úterý (21. 12.), nejpozději pak ve středu 22. 12. ráno do 8.30 hod. Děkujeme předem. Víme, že vánoční nadílky jsou radostně přijímány. Osamělí lidé se aspoň o Vánocích necítí tak docela opuštěni, teší je, že na ně nezapomínáme.

OCH BRNO NABÍZÍ NOVOU SLUŽBU

Domov pokojného stáří *Kamenná* zavádí službu: individuální rehabilitaci seniorů propuštěných z akutní nemocniční péče a jejich reintegraci zpět do přirozeného prostředí. Služba je určena pro hospitalizované seniory z Brna a okolí, jejichž zdravotní stav již nevyžaduje pobyt na oddělení akutní péče, kteří se však vlivem nemoci zatím nemohou vrátit do svého domova.

Bližší informace jsou na vývěsce.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Sbírka je oraganizována Charitou na celém území ČR a uskuteční se už popáté ve dnech 1. – 9. ledna 2005. Tato sbírka je jedním z důležitých pravidelných finančních zdrojů pro činnost charity. Napomáhá k ovlivňování veřejného mínění ve prospěch sociálně slabých a trpících, podněcuje zájem o dobročinnost. Tentokrát, na rozdíl od loňského roku, bude v pátek 14. ledna 2005 do každé domácnosti doručena složenka. Upřímně předem děkujeme za každý váš peněžitý dar pro Tříkrálovou sbírku.

Vzadu pod vývěskou je přehledně uvedeno, jak byly použity peníze z Tříkrálové sbírky 2004 a komu budou rozděleny získané prostředky z Tříkrálové sbírky 2005.

DŮM NA PŮL CESTY

pokračování textu z Tomáška č. 2/XI.

Důležitou složkou *Domu na půli cesty* je **terapie**, která je realizována v rámci odborného poradenství a také podpory klientů ze strany sociálních asistentů. Klienti jsou schopni s pomocí průvodců a odborných pracovníků najít příčinu svých problémů a neúspěchů a jsou vedeni k tomu, aby si uměli vytknout cíle a tyto cíle postupně uskutečňovali. Základním kamenem spolupráce je dobrovolnost klientova pobytu a motivace něco se svojí situací udělat. Klient si musí uvědomit, že pobyt v *Domě na půli cesty* není trvalý, že $D\frac{1}{2}$ je jen odrazový můstek, který mu pomůže jít dál. Klientovi je tak ponechána velká míra autonomie – avšak plnění pravidel

a programu D $\frac{1}{2}$, či zákonů společnosti je z této dobrovolnosti vyňato.

Co říci na závěr? *Dům na půli cesty* není léčebna, ani „jakési“ pokračování dětského domova. Není to taktéž místo, kam by si klient jen odskočil ze svého „normálního života“. *Dům* nabízí bydlení a práci **na plný pracovní úvazek** z předem sjednaných podmínek, které musí být klientem respektovány, jinak by byl celý pobyt kontraproduktivní. Obyvatelé *Domu* tvoří dynamickou skupinu, v níž se učí respektovat názor druhého, přiměřeným způsobem řešit konfliktní situace, učit se žít vedle sebe . . .

Kaďourkovi

Z listu farníků

AD „ZAOSTŘENO NA RODINY ANEB PRO KAŽDÉHO NĚCO“.

Dovolím si reagovat na poznámku Igora Kyselky v jeho reportáži z farního víkendu rodin. Je otázkou, zda členové mladších rodin četli Tomáška. Pravdou je, že na farním víkendu rodin byly tyto v menšině. Tok informací nefunguje vždy přímočaře a stane se, že některé informace nenajdou své adresáty. K nám se např. nedostala informace o nachystaných společenských hrách, takže jsem v sobotu 22.30 odcházela spát jako první, netušíc, že tím projevuji nezájem. Stejně tak k nám nedorazilo sdělení o výtvarném tvoření

starších dětí - zřejmě proto, že našich menších se netýkalo. Taková nedopatření se stávají, a proto je lépe tutéž informaci zveřejnit současně na několika místech. Kromě farního zpravodaje máme ještě kostelní ohlášky a velkou nástěnku u vchodu do kostela.

Pavla Holíková

PŘÍBĚH

Vánočně rozsvícený a vyzdobený supermarket zval k nákupům, jako by už Vánoce stály za dveřmi a přitom se teprve blížil advent. Nicméně pilné hospodyňky právě nyní pořizovaly zásoby mouky, cukru, koření, oříšků, mandlí, kokosu . . . zkrátka surovin na pečení cukroví na vánoční stůl.

Desetiletý Pavel se ochotně procházel s maminkou mezi regály a také byl hrdý na svou roli zdatného nosiče, až ponesou nákup domů. Vozík byl slušně plný, když dorazili k pokladně – není divu, cukroví bude pro ně i pro návštěvy. „Čtyři sta korun,“ hlásila pokladní, když „projela“ celý nákup kasou. Pavel v té chvíli zbystřil: „Čtyři sta korun? Tolik stojí cukroví na Vánoce? Přesně tolik, kolik stojí rok života pro dvě ugandské děti. Dvě chudé děti v Africe za to mají základní živobytí na celý rok!“ pomyslel si. Věděl to přesně, včera pro tyto děti nesl peníze. Sestřička pošle peníze přímo misionáři, který se o tyto děti stará. Jak rozdílně je možné

využít stejnou částku peněz! A jak je obojího zapotřebí! Pomáhat druhým, ale též zkrášlit atmosféru Vánoc voňavým a dobroučným cukrovím. Pavel se modlí za děti v Ugandě a přitom se těší na Vánoce. Už se nemůže dočkat. To bude krása! Hlavou se mu mihne věta, kterou někde zaslechl: Člověk potřebuje k životu chléb a květy.

Jarka a Sojka

Mikulášská středa

Měsíc prosinec se sice zatím „nepředvedl“ sněhem, zato hned první den svého „kralování“ za pomoci aktivních maminek a dětí přichystal mikulášskou nadíku. Jako obvykle jí předcházelo nedělní zdobení perníčků na faře, takže Mikuláš opět naděloval kouzelné výtvary zručných dětí i rodičů. Nadílka se započala divadlem v kapli, která téměř praskala ve švech (diváků bylo mnoho). Veselá pohádka (zahraná dětmi) o Včelích medvídcích a duze všechny potěšila a poté se odehrál poklidný přesun do kostela. Mše svatá byla završena nečekanou a velmi zajímavou hrou o tom, jak se sv. Mikuláš stal biskupem, a na chvíli nás přenesla do afrických zemí, kde je tance při mši běžnou záležitostí. Nutno říct, že herci byli stejně vynikající jako pohybově nadaní a řada diváků zůstala v úžasu nad jejich výkony ještě dlouho po představení.

Úplně nakonec sv. Mikuláš rozdal dětem perníčky a pan kaplan celý sváteční večer uzavřel.

Všeobecná spokojenost zářila ze všech odcházejících z kostela do temné noci snad celou cestu.

Jarka C.

PETRINUM

Mikulášská besídka – 5. 12.

V neděli, už ve dvě hodiny odpoledne, začal program na Petrinu, doprovázen Machem a Šebestovou (Bobem a Minehavou).

Skauti, skautky a světlušky si připravili krátké scénky. . .

Jako první vystoupily pondělní světlušky s pohádkou O Perníkové chaloupce. Po nich skautky, které si připravily Tolštejn – obraz bídy a utrpení první a poslední. Jako další přišla na řadu jediná klučičí scénka, ta byla o fotbalu. . .

O přestávce jsme si zahráli bezva hru na „stříhání“ bacilů. Tři skupinky se snažili se zavázanýma očima přestříhnout šňůrku, na které byl navlečený bacil v podobě barevného papíru, který měl různé hodnoty: červený – 3 body, modrý – 2 body, žlutý – 1 bod . . .

Teď nám už zbývaly jen dvě scénky. Páteční světlušky si pro nás připravily pohádku Košťálek Opálek. Druhé skautky pro změnu parodii na Romea a Julii – Romča a Julča.

Mikuláš už byl na cestě, tak jsme si ještě zopakovali písničku Svatý Mikuláš.

Vánoce 2004 a Nový rok 2005

v kostele sv. Tomáše v Brně

• **Společné udělování svátosti nemocných bude** v pátek 17. prosince 2004 při večerní mši svaté v 17.30 hodin. Není třeba se hlásit předem.

• **Příležitost ke svátosti smíření** bude od pondělí 20. prosince 2004 do čtvrtka 23. prosince 2004 vždy od 15 do 18 hodin. Na Štědrý den se již zpovídat nebude.

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2004

– Štědrý den:

- ◇ ranní mše sv. jako obvykle v 6.30 a 7.30 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin vánoční mše pro děti
- ◇ půlnoční mše ve 24.00 hodin se zpěvem chrámového sboru (Vánoční pastorely pro sóla, smíšený sbor a orchestr)

25. 12. 2004

– Hod Boží vánoční:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00 se zpěvem chrámového sboru (Vánoční pastorely), 11.00 a večer 19.30 hodin
- ◇ odpoledne od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen k návštěvě jesliček

26. 12. 2004

– svátek Svaté rodiny:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer 19.30
- ◇ při mši svaté v 9.00 hodin se koná tradiční obnova manželských slibů
- ◇ odpoledne od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen k návštěvě jesliček

31. 12. 2004

– poslední den občanského roku:

- ◇ ranní mše jako obvykle v 6.30 a 7.30 hodin
- ◇ odpoledne v 16.00 hodin mše na zakončení občanského roku
- ◇ večerní mše svatá nebude

1. 1. 2005

– slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin

2. 1. 2005

– 2. neděle po Narození Páně:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin